

**28. ΕΙΔΗ ΕΠΙΘΕΤΩΝ – ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑ ΘΕΜΑΤΩΝ –
ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ**

1. Κριτήριο 14463

Εκφώνηση: Ο συγγραφέας του Κειμένου χρησιμοποιεί πλήθος επιθέτων που δεν περιορίζονται στην περιγραφική απόδοση γνωρισμάτων, αλλά στην αξιολόγηση χαρακτηριστικών και συμπεριφοράς. Να γράψεις πέντε τέτοια επίθετα και να δικαιολογήσεις την επιλογή αυτή με κριτήριο το θέμα του κειμένου και την πρόθεση του συντάκτη του.

[Ο Γιάννης θα 'πρεπε να διδάσκεται στα σχολεία]

Η γοητεία του υπερβαίνει τα σπορ και αγγίζει τις πιο ευαίσθητες χορδές μας. Κάθε του φράση τον ψηλώνει ακόμη περισσότερο στην εκτίμησή μας. Ο Γιάννης Αντετοκούνμπο δεν είναι μόνο το βιονικό κορμί, ο υπεραθλητής. Είναι και μια προσωπικότητα - πρότυπο. Παράδειγμα προς μίμηση.

Πώς το καταφέρνει αυτό, ο Γιάννης Αντετοκούνμπο; Πώς γίνεται, κάθε τηλεοπτική του εμφάνιση να σε καθηλώνει, να σε συγκινεί, να σε κάνει να τον θαυμάζεις όλο και πιο πολύ;

Δεν είχε την τύχη να μαθητεύσει σε καλά σχολεία, να σπουδάσει, να μορφωθεί. Η μάχη για την επιβίωση δεν τού επέτρεψε αυτή την... πολυτέλεια. Κι όμως, τα λόγια του σε συνεπαίρνουν. Χαίρεσαι να τον ακούς να μιλάει, σχεδόν όσο απολαμβάνεις να τον βλέπεις να «καρφώνει» στο καλάθι και να μοιράζει «τάπερ». Μέσα στην τόση πολυλογία της εποχής μας, οι κουβέντες του δεν περισσεύουν. ίσως, επειδή αναβλύζουν από τα βάθη της ψυχής του.

Υπάρχει μια υπέροχη αντίφαση στον Γιάννη. Αν και, πλέον, πρωταγωνιστεί στον κόσμο της αθλητικής βιομηχανίας θεάματος, εκείνος παραμένει πραγματικός. Αυθεντικός και ανυπόκριτος. Δεν «τυφλώθηκε» από τους προβολείς της δόξας, ούτε μεταλλάχθηκε σε κατασκεύασμα των διαφόρων «ειδικών» επικοινωνιολόγων. Είναι ένας αυτόφωτος σούπερ-σπαρ, και το φως πηγάζει από μέσα του.

Το διαπιστώσαμε για πολλοστή φορά στη συνέντευξη που παραχώρησε σε γνωστή αθλητική εκπομπή, λίγο πριν επιστρέψει στο Μιλγουόκι για την προετοιμασία των Μπανκς ενόψει της νέας σεζόν του NBA. Ο άνθρωπος Γιάννης «έλαμψε», πάλι, περισσότερο από τον υπεραθλητή. Η γοητεία του υπερβαίνει τα σπορ και αγγίζει τις πιο ευαίσθητες χορδές μας. Η απάντησή του στην ερώτηση «τι θα θυσιάζε για να έχει τον πατέρα του (που «έφυγε» τον Σεπτέμβριο του 2017) ζανά στο πλευρό του», ήταν η πιο συγκινητική στιγμή. «Τον πατέρα μου! Δεν υπάρχει σκέψη σε αυτό. Τον πατέρα μου! Πάρτε τα όλα, δεν με νοιάζει... Να γυρίσω πίσω στα Σεπόλια και να πουλάω cd, δεν με νοιάζει, καν», αποκρίθηκε, κάνοντας -σίγουρα- πολλούς πατεράδες να βουρκώσουν. Κάθε του φράση τον ψηλώνει ακόμη περισσότερο στην εκτίμησή μας. [...]

Ζήτησε να μην τον αποκαλούν «Πρωταθλητή» και «MVP». Αρνήθηκε το ότι είναι ο καλύτερος παίκτης στον κόσμο. Επειδή είναι η επιτομή της σεμνότητας. Ο παρείσακτος των Σεπολίων και ο παγκόσμιος Γιάννης είναι το ίδιο πρόσωπο. Το ίδιο ευγενικός, γελαστός και αγαπησιάρης, τότε που είχε

ανάγκη να κερδίσει τη συμπάθεια των γύρω του, για να επιβιώσει, αλλά και τώρα, που όλοι «θα σκότωναν» για μια φωτογραφία δίπλα του. Με το δαχτυλίδι του πρωταθλητή στο χέρι του, αμέτρητα ατομικά βραβεία στο σαλόνι, και... ένα καράβι εκατομμύρια στους τραπεζικούς του λογαριασμούς. [...]

Ο Γιάννης δεν είναι μόνο το βιονικό του κορμί, που έγινε αντικείμενο επιστημονικής μελέτης. Δεν είναι μόνο οι άθλοι του, που η ιστορία του μπάσκετ εξακολουθεί να γράφει με χρυσά γράμματα. Είναι, πάνω απ' όλα, μια προσωπικότητα – παράδειγμα προς μίμηση. Πρότυπο. Ο Γιάννης θα 'πρεπε να διδάσκεται στα σχολεία.

Απάντηση: Ο/Η μαθητής/τρια μπορεί να επιλέξει ενδεικτικά πέντε από τα παρακάτω επίθετα: «πραγματικός, αυθεντικός, ανυπόκριτος, αυτόφωτος, παγκόσμιος, ευγενικός, γελαστός, αγαπησιάρης»

- Με τα επίθετα αυτά σκιαγραφείται η μοναδική προσωπικότητα του Γ. Αντετοκούμπο, ο οποίος είναι και το πρόσωπο για το οποίο γίνεται λόγος στο Κείμενο. Ο αρθρογράφος δικαιολογεί, γιατί ο άνθρωπος αυτός πρέπει να αποτελεί πρότυπο για τους νέους, πρόταση που αποτελεί την κύρια έννοια του κειμένου.
- Με τα παραπάνω αξιολογικά επίθετα ο πομπός κατευθύνει τον αναγνώστη, ώστε να διαμορφώσει θετική άποψη για τον χαρακτήρα του αθλητή. Δημιουργεί κλίμα συμπάθειας προς το αναφερόμενο πρόσωπο και ευαισθητοποιεί σχετικά με το θέμα της εύρεσης σωστών προτύπων για τους νέους.

2. Κριτήριο 14415

Εκφώνηση: Να βρεις στη 2η παράγραφο του Κειμένου πέντε επίθετα με τα οποία επιτυγχάνεται η πρόθεση ευαισθητοποίησης του δέκτη για τη σημασία του Προγράμματος και για τα προβλήματα των ηλικιωμένων. Να εξηγήσεις με συντομία πώς κάθε επίθετο πετυχαίνει τον παραπάνω στόχο.

«Το Ινστιτούτο Prolepsis, από τα πρώτα χρόνια λειτουργίας του μέχρι σήμερα, έχει ιδιαίτερη ευαισθησία ως προς την Τρίτη Ηλικία κι έχει υλοποιήσει πληθώρα προγραμμάτων που προάγουν την υγεία των ηλικιωμένων. Η εμπειρία από αυτές τις δράσεις, οι προσωπικές μας παραστάσεις και η εικόνα μιας κοινωνίας που απομονώνεται και γερνάει παράλληλα δεν θα μπορούσε να μη μας παρακινήσει ως άτομα, αλλά και ως φορέα δημόσιας υγείας. Η έντονη και συχνά σκληρή μοναξιά που βιώνουν χιλιάδες ηλικιωμένοι συνάνθρωποί μας αποτελεί μία συνθήκη που πρέπει και έχουμε τη δυνατότητα να αλλάξουμε», εξηγεί η κυρία Δινού, Καθηγήτρια της Ιατρικής Σχολής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών (ΕΚΠΑ) και Πρόεδρος του Ινστιτούτου Prolepsis. «Πιστεύουμε ότι η φυσιολογική διαδικασία της γήρανσης πρέπει να αποτελεί μια θετική εμπειρία για το άτομο και να συνοδεύεται από τη δυνατότητα ενεργούς συμμετοχής στην κοινωνική, οικονομική, πολιτιστική και πνευματική ζωή της κοινωνίας. Η κοινωνικοποίηση, η ανθρώπινη επαφή και η «Φιλία σε κάθε Ηλικία» μπορεί να παίζει καθοριστικό ρόλο στη βελτίωση της ποιότητας ζωής και της υγείας των ηλικιωμένων. Άλλωστε, η διασύνδεση μεταξύ των ανθρώπων και η επικοινωνία είναι απαραίτητα στη ζωή μας», λέει η καθηγήτρια Ιατρικής του ΕΚΠΑ.

Απάντηση:

έντονη: διεγείρει το συναίσθημα του δέκτη, προκειμένου να αναδειχθεί το μέγεθος της μοναξιάς που βιώνουν οι ηλικιωμένοι.

σκληρή: η χρήση της συνυποδήλωσης προσδίδει έντονη συγκινησιακή απόχρωση και στοχεύει στην ευαισθητοποίηση του δέκτη για το πόσο ανυπόφορη είναι η μοναξιά για τους ηλικιωμένους.

θετική: η χρήση της συνυποδήλωσης επιδιώκει να ευαισθητοποιήσει τον δέκτη, ώστε να αντιληφθεί την αξία μιας τέτοιας εμπειρίας.

ενεργούς: επιδίωξη του πομπού είναι να δημιουργήσει ευνοϊκό κλίμα, προκειμένου να κινητοποιήσει το άτομο για συμμετοχή σε δράσεις που θα ενισχύσουν την κοινωνική του ταυτότητα.

ανθρώπινη: τονίζεται η αξία της επαφής με τα άτομα της τρίτης ηλικίας, καθώς προβάλλεται το αίσθημα της ανθρωπιάς

3. Κριτήριο 16397

Εκφώνηση: Να εντοπίσεις πέντε ουσιαστικά ή επίθετα που περιγράφουν μια αρνητική κατάσταση στην 1η παράγραφο του Κειμένου και πέντε αντίστοιχες λέξεις (και γραμματικούς τύπους) στη 2η παράγραφο που περιγράφουν μια θετική και αισιόδοξη κατάσταση. Να δικαιολογήσεις την παρουσία τους σε σχέση με την πρόθεση του συντάκτη σε αυτό το τμήμα του κειμένου.

[Πολεμώντας τη μοναξιά της τρίτης ηλικίας]

«Για αναρίθμητους ανθρώπους του πλανήτη, η μοναξιά έχει εξελιχθεί σε θλιβερή πραγματικότητα της σύγχρονης ζωής». Τάδε έφη, ακριβώς ένα χρόνο πριν, η 42χρονη Τρέισι Κράουτς, η 1 πρώτη υπουργός Μοναξιάς του Ηνωμένου Βασιλείου, όταν ανέλαβε το καινούργιο πόστο της, με στόχο να καταπολεμήσει την αποξένωση που προκαλούν οι σύγχρονοι ρυθμοί ζωής στην τρίτη ηλικία. Πράγματι, καθώς η επικοινωνία μπαίνει ολοκληρωτικά στο πλαίσιο της ψηφιακής εποχής και ενώ τα χάσματα των γενεών αυξάνονται σημαντικά, οι ηλικιωμένοι του πλανήτη αντιμετωπίζουν ανησυχητικά περισσότερη μοναξιά. Στην Ιαπωνία, το φαινόμενο των μοναχικών θανάτων των ηλικιωμένων είναι τόσο σήνηθες, που απέκτησε πλέον το ξεχωριστό όνομα *Kodokushi*, ενώ, σύμφωνα με έρευνα του 2010, πάνω από το ένα τρίτο των Αμερικανών πολιτών άνω των 60 αισθάνεται μοναξιά. Τέτοια είναι η έκταση της πρόκλησης, την οποία αντιμετωπίζει η τρίτη ηλικία, που ο πρώην γενικός χειρουργός των ΗΠΑ Βίβεκ Μούρθι χαρακτήρισε τη μοναξιά ως επιδημία και ανέφερε ότι η κοινωνική απομόνωση «σχετίζεται με μείωση της διάρκειας ζωής συγκρίσιμη με εκείνη που προκαλείται από το κάπνισμα 15 τσιγάρων την ημέρα».

Ωστόσο, ανά τον κόσμο, δεκάδες συγκινητικές πρωτοβουλίες απαντούν στην αποξένωση της τρίτης ηλικίας δημιουργώντας νέες συνθήκες για κοινωνική ένταξη και αλληλεπίδραση. Μία από αυτές βρίσκεται στην κεντρική εκθεσιακή αίθουσα του Museo Civico, στη γραφική Βιτσέντζα της Ιταλίας, όπου δύο φορές την εβδομάδα συναντά κανείς μια εντυπωσιακή ζύλινη σκηνή. Επάνω της φιλοξενείται ένα πρωτόγνωρο θέαμα: τα απογεύματα δεκάδες άτομα χορεύουν με τον δικό τους ρυθμό. Οι περισσότεροι είναι ηλικιωμένοι ασθενείς που πάσχουν από τη νόσο του Πάρκινσον, ωστόσο πλαισιώνονται από εφήβους, τουρίστες,

μετανάστες και ανθρώπους όλων των κοινωνικών στρωμάτων. Καλούνται όλοι μαζί να αντλήσουν έμπνευση από τους μοντέρνους πίνακες με τα έντονα γεωμετρικά σχέδια που κοσμούν την αίθουσα και να μεταφέρουν με την κίνησή τους τη ροή της ενέργειας και της ζωτικότητας που κρύβουν μέσα τους.

Απάντηση: Ουσιαστικά ή επίθετα που περιγράφουν μια αρνητική κατάσταση στην παράγραφο 1: θλιβερή, υπουργός Μοναξιάς, αποξένωση, χάσματα των γενεών, μοναχικών θανάτων, επιδημία, κοινωνική απομόνωση, μείωση της διάρκειας ζωής, έκταση της πρόκλησης.

Ουσιαστικά ή επίθετα που περιγράφουν μια θετική και αισιόδοξη κατάσταση στην παράγραφο 2: δεκάδες συγκινητικές πρωτοβουλίες, νέες συνθήκες, κοινωνική ένταξη, αλληλεπίδραση, πρωτόγνωρο θέαμα, ροή ενέργειας, ζωτικότητας.

Πρόθεση του συντάκτη είναι η ευαισθητοποίηση των αναγνωστών για τη μοναξιά που βιώνουν οι άνθρωποι τρίτης ηλικίας. Στην πρώτη παράγραφο, εκτίθενται το μέγεθος και η σοβαρότητα του προβλήματος της μοναξιάς των ηλικιωμένων ανθρώπων και, στη συνέχεια, ακολουθεί η παρουσίαση μιας συγκινητικής πρωτοβουλίας κοινωνικής ενσωμάτωσης των ηλικιωμένων μέσα από τη χοροθεραπεία, η οποία αναδεικνύεται ως μια καλή πρακτική αντιμετώπισης του προβλήματος.

4. Κριτήριο 17183

Εκφώνηση: Ποια από τα υπογραμμισμένα επίθετα του Κειμένου είναι περιγραφικά και ποια αξιολογικά, δηλαδή δεν περιορίζονται στην απόδοση ενός γνωρίσματος, αλλά κατευθύνουν τον αναγνώστη σε μια κρίση ή στάση;

[Η Γελοιογραφία]

Έχει χαρακτηριστεί σαν το χαμόγελο της εικαστικής τέχνης. Είναι το πιο σημαντικό είδος σκίτσου και σίγουρα το πιο δημοφιλές.

Σε μια εποχή που παντού η κοινωνική και πολιτική σάτιρα ανανεώνει τη σημασία της, η Γελοιογραφία με κριτήρια την επικαιρότητα, το πνεύμα, το εκφραστικό σχέδιο και το απλό νόημα, θα παίζει πάντα σημαντικό ρόλο. Οφείλει όμως να είναι πρωτότυπη και με τη μοναδικότητα της γραφικής απόδοσης να δίνει στο κάθε θέμα τη σωστή του διάσταση. Η αίσθηση του χιούμορ είναι ένα ιδιαίτερο στοιχείο που διαθέτει ο άνθρωπος. Είναι η ικανότητα διάκρισης και διατύπωσης της εύθυμης πλευράς γεγονότων που μας περιβάλλουν. Κι ας μην ξεχνάμε ότι το γέλιο είναι το πρωταρχικό ειδοποιό γνώρισμα του ανθρώπου και το τελευταίο όπλο του απέναντι σε όσα τον βασανίζουν και τον αποκαρδιώνουν.

Υπ' αυτή την έννοια ανατρέχοντας ιστορικά, θα δούμε τη γελοιογραφική τέχνη να εξελίσσεται από τα προϊστορικά χρόνια μέχρι και σήμερα σε πολλούς πολιτισμούς. Η εμφάνισή της ανάγεται σε πρωτόγονους λαούς, όπως φαίνεται από σχετικές παραστάσεις που βρέθηκαν πάνω σε οστά ζώων. Η ανάγκη της έκφρασης, εύθυμης διάθεσης και χιουμοριστικών ιδεών με γραφικά μέσα, φαίνεται σε πολλά αγγεία της αρχαιότητας και σε διάφορες παραστάσεις της Πομπηίας. Από την

εποχή του Αριστοτέλη οι μεγαλύτεροι στοχαστές καταπιαστήκανε με το μικρό αυτό πρόβλημα που πάντα ξεγλιστρά και διαφεύγει, όταν προσπαθούμε να το αντιμετωπίσουμε. Μια αυθάδης θα λέγαμε πρόκληση στον φιλοσοφικό στοχασμό.

Στην εποχή του Μεσαίωνα η Γελοιογραφία πήρε θρησκευτικό χαρακτήρα. Όμως μετά τη μεταρρύθμιση (16ος αι.) άρχισε σιγά σιγά να εξελίσσεται σε πολιτικό ή προπαγανδιστικό όπλο, όπως συνέβη στην περίοδο της Γαλλικής Επανάστασης. Σ' αυτό βοήθησε πάρα πολύ η εφεύρεση της τυπογραφίας. Στο 19ο αιώνα η Γελοιογραφία έχει μεγάλη ώθηση με την ευρεία κυκλοφορία γελοιογραφικών εντύπων, με σκοπό την άσκηση πολιτικής και κοινωνικής σάτιρας. Κι ας μην ξεχνάμε εκείνα τα λόγια του Sigmund Freud στα 1905: «Η Γελοιογραφία σαν σημαντική έκφραση της ανθρώπινης σκέψης, είναι απαραίτητη ως ασφαλιστική δικλείδα προς τη μεγάλη πίεση που ασκούν ηθικοί και κοινωνικοί εξαναγκασμοί».

Η σύγχρονη Γελοιογραφία είναι τοποθετημένη στις πιο υψηλές σφαίρες του χιούμορ. Προσανατολίστηκε σήμερα στις μορφές της μοντέρνας τέχνης και άνοιξε νέους ορίζοντες στον τομέα της έκφρασης του κωμικού. Στην Ελλάδα σήμερα η γελοιογραφική τέχνη βρίσκεται σε συνεχή εξέλιξη και άνθηση. Αποσκοπεί στον προβληματισμό σε ζητήματα οικονομικά, ασφαλώς σε πολιτικά και κοινωνικά, αλλά και σε θέματα της οικογενειακής ζωής, της καθημερινότητας και των ηθών και εθίμων του τόπου μας.

Απάντηση:

- σημαντικό: αξιολογικό επίθετο
- δημοφιλές: αξιολογικό επίθετο
- πρωτότυπη: αξιολογικό επίθετο
- σωστή: αξιολογικό επίθετο
- γραφικής: περιγραφικό επίθετο
- εύθυμης: περιγραφικό επίθετο
- πρωταρχικό: αξιολογικό επίθετο
- μεγαλύτεροι: αξιολογικό επίθετο
- αυθάδης: αξιολογικό επίθετο
- φιλοσοφικός: περιγραφικό επίθετο
- θρησκευτικό: περιγραφικό επίθετο
- πολιτικό: περιγραφικό επίθετο
- προπαγανδιστικό: αξιολογικό επίθετο
- ασφαλιστική: περιγραφικό επίθετο
- γελοιογραφική: περιγραφικό επίθετο

5. Κριτήριο 28260

Εκφώνηση: «**Να ταράξει λιμνάζοντα νερά απαθών σχέσεων, βολεμένων συγκατοικήσεων, προδιαγεγραμμένων πορειών**»: Για ποιον λόγο, πιστεύεις, επιλέγει η συντάκτρια τους συγκεκριμένους επιθετικούς προσδιορισμούς για κάθε ένα από τα ουσιαστικά, που συνοδεύουν, στη φράση του Κειμένου 1, που δίνεται;

[Εραστές, έπειτα από 45 χρόνια γάμου]

Αθεράπευτα ερωτευμένος. Έτσι δηλώνει. Με κέφι για ζωή, με δύναμη για δημιουργία. Στα 87 του. Ελιξίριο της γεμάτης καθημερινότητάς του, της πλήρους ζωής του, κίνητρο και απόλαυση, είναι ο έρωτας. Αυτός που επιβιώνει σαράντα πέντε χρόνια τώρα μέσα σ' ένα γάμο, όχι πάντα ανέφελο, που κατάφερε όμως να επιβιώσει.

Στη μικρή ερωτική αυτοβιογραφία «Έρωτας στα 80+» (εκδ. Πατάκης) ο Νίκος Δήμου αποτυπώνει το αίσθημα που απολαμβάνει ακόμη, ή μάλλον ιδίως, σε αυτή την ηλικία χάρη στο ζωογόνο ταίρι του. Περιγράφει τα συστατικά στοιχεία μιας μακρόχρονης σχέσης, μικρές καθημερινές συνήθειες τρυφερότητας, μα και την εξέλιξη των δύο μέσα από τη διάρκεια, το βάθος, ίσως και την παροδική ταλάντευση του αισθήματος. Θυμάται την αρχή της γνωριμίας, προσδιορίζοντας την καταλυτική σημασία του αμοιβαίου «σε θέλω», τη γενναιοδωρία που αντικατοπτρίζεται στο πρώτο μεγάλο, ακριβό, ανέλπιστο δώρο που χαρίζει στη μετέπειτα σύζυγό του [...]. Μα και προσεγγίζει λιτά το φιλοσοφικό ερώτημα των ορίων στον έρωτα, καταθέτοντας τη βεβαιότητα πως δεν υπάρχουν.

Οι παλιοί εραστές, το ζευγάρι των πρώτων χρόνων εξακολουθεί να υπάρχει με το ίδιο πάθος, ίσως και μεγαλύτερο τα τελευταία χρόνια, μετά τόσες δεκαετίες κοινής ζωής. Τα συστατικά αυτής της συντήρησης πηγάζουν αβίαστα. Σεβασμός και εκτίμηση, θαυμασμός και αλληλοτροφοδότηση, πάθος και τρυφερότητα κι εκείνη η επιστροφή του άντρα στη γυναικεία αγκαλιά, που τη νιώθει πια και μητρική. Του άντρα που ζορκίζει τον αναπόδραστο θάνατο, με ασπίδα την ατρόμητη σχέση.

Ο Νίκος Δήμου αφιερώνει το βιβλίο στη σύντροφό του. Μια κίνηση απόφιας αγάπης. Κι ύστερα επιτρέπει να μάθουμε πώς την αγκαλιάζει. Μας γνωρίζει ένα ερωτικό ποίημα που γράφτηκε τον πρώτο καιρό. Και όμως υποσημειώνει τις συγκινητικές συνθήκες κάτω από τις οποίες γράφτηκε. Βιώνει την απόλυτη, διαρκή ευτυχία. Και θα την αγαπούσε ακόμη κι αν είχε άλλο σώμα, μα όμως το ότι μοιάζει και νιώθει νέα τον βοηθάει.

Απολαμβάνουν ο ένας τον άλλο ειλικρινά και με ένταση, κι ύστερα αφήνει το βλέμμα του αναγνώστη να εγκατασταθεί στο προσκέφαλό τους, να δει όσα είναι μόνο για τους δύο. Η μεγάλη ελευθερία των αισθήσεων, που πάνω της στηρίζει μια επιλογή ζωής, ξαφνικά δεσμεύεται από τη γνώση που προσφέρει στους άλλους, στους τρίτους, στους ξένους.

Μια βαθιά συγκινητική αυτοβιογραφία, ένα δοξαστικό της ένωσης που άντεξε και αντέχει στον χρόνο, που κάνει περήφανο τον δημιουργό και μέτοχο της απόλυτης ερωτικής χαράς και ένωσης, βγαίνει στο φως, για να συγκινήσει. **Να ταράξει λιμνάζοντα νερά απαθών σχέσεων, βολεμένων συγκατοικήσεων, προδιαγεγραμμένων πορειών.** Κινητοποιεί. Το πετυχαίνει, όμως, ανασύροντας στην

επιφάνεια όσα είναι μόνο για τους δύο. Όσα δεν είναι κρυφά, μα δεν είναι και για να τα αγγίζουν οι τρίτοι. Όσα δεν είναι μυστικά, μα υπάρχουν, για να ενώνουν δύο, όχι περισσότερους.[...]

Απάντηση: Η συντάκτρια της βιβλιοπαρουσίασης επιλέγει τους συγκεκριμένους επιθετικούς προσδιορισμούς – λιμνάζοντα (νερά), απαθών (σχέσεων), βολεμένων (συγκατοικήσεων), προδιαγεγραμμένων (πορειών) – για να χαρακτηρίσει με έμφαση όλες εκείνες τις καταστάσεις που συνοδεύουν μια ερωτική σχέση απειλούμενη με διάλυση και ταυτόχρονα να δείξει πόσο έντονα η σχέση του Νίκου Δήμου με τη σύντροφό του αποτελεί, ακόμη και στην ηλικία των 80+ ετών, αντίδοτο σε μία τέτοια απειλή.

6. Κριτήριο 28038

Εκφώνηση: Να μεταγράψεις στο απαντητικό σου φύλλο τον παρακάτω πίνακα, έχοντας συμπληρώσει τα κενά για το κάθε αφηρημένο ουσιαστικό του κειμένου, που έχει υπογράμμιση, με το παράγωγο ρήμα ή το παράγωγο επίθετο ή και τα δύο. Τι προσφέρει, κατά τη γνώμη σου, η διαδοχική χρήση αφηρημένων ουσιαστικών στο κείμενο;

[Ακρόαση, ακοή και ομιλία: σύντομες σκέψεις για τη σχέση τους με τον διάλογο.]

Ο διάλογος είναι μια μορφή συνομιλίας: μιλάμε ή συνομιλούμε με τον εαυτό μας ή κάποιον άλλον προς μία αναζήτηση νοήματος και κατανόησης - φωναχτά, σιωπηρά, με ή χωρίς λόγια. Μέσα και διαμέσου αυτής της διαλογικής αναζήτησης, νοήματα και αντιλήψεις ερμηνεύονται, επανερμηνεύονται, διευκρινίζονται και αναθεωρούνται συνεχώς. Έτσι δημιουργούνται δυνατότητες για σκέψη, αίσθηση, συναίσθημα, δράση, κλπ. Με άλλα λόγια, ο μετασχηματισμός είναι εγγενής στον διάλογο. Ο αληθινός διάλογος δεν μπορεί παρά είναι παραγωγικός.

Ο διάλογος προξενεί στους συμμετέχοντες μια αίσθηση αμοιβαιότητας, γνήσιου σεβασμού και ειλικρινούς ενδιαφέροντος για τον άλλο, εφόσον απαιτεί συνεργατικό σχεδιασμό σχετικά με την εστίαση, τη διεργασία και το αποτέλεσμά του. Αυτό είναι μέρος της διαδικασίας της συν-δημιουργίας νέων εννοιών και δράσεων.

Ο διάλογος απαιτεί εμπιστοσύνη και δεκτικότητα στον συνομιλητή και τη διαφορετικότητά του, καθώς και ανοχή στην αμφισβήτηση, την επίκριση και τη διαφωνία από την άλλη πλευρά. Είναι σημαντικό να είμαστε προσεκτικοί για να μην υποθέσουμε αμέσως ότι ξέρουμε τι εννοεί ο συνομιλητής και να μην συμπληρώνουμε τα κενά ή τις λεπτομέρειες της ιστορίας του συνομιλητή, ή ό,τι θεωρούμε ότι κρύβεται πίσω από την αφήγηση. Αντίθετα, χρειάζεται να προσπαθήσουμε να κατανοήσουμε τη λογική του συνομιλητή, όχι τη δική μας. Αυτό απαιτεί αποστασιοποίηση, προκειμένου να βεβαιωθούμε ότι έχουμε κατανοήσει την οπτική γωνία του άλλου όσο καλύτερα μπορούμε, και να έχουμε πάντα κατά νου ότι κατανόηση δεν σημαίνει συμφωνία.

Ορισμένες πράξεις δεν ενθαρρύνουν το διάλογο. Για παράδειγμα, διάλογος δεν είναι να προσπαθείτε να πείσετε τον άλλο να καταλάβει ή να συμφωνήσει μαζί σας. Αν προσπαθείτε να κάνετε κάτι

τέτοιο, τότε δεν είστε σε διάλογο ούτε με τον εαυτό σας ούτε και με τον άλλο. Επίσης, διάλογος δεν είναι η επιδίωξη για συναίνεση ή σύνθεση.

Ομοίως, το να θέτετε ερωτήσεις στις οποίες νομίζετε ότι ξέρετε την απάντηση ή για να πάρετε την απάντηση που θέλετε, δεν ενθαρρύνει το διάλογο. Με άλλα λόγια, για να εμπλακείτε πραγματικά σε διάλογο, πρέπει να είστε σε θέση να αφήσετε τα πάθη, την εμπιστοσύνη και τις αντιλήψεις σας να αμφισβητηθούν από τους άλλους και από εσάς τους ίδιους.

Εν κατακλείδι, η πρόθεση και η ελπίδα αυτού που προσκαλεί σε διάλογο είναι να προσκαλέσει και να εμπλέξει και τον εαυτό του και τον άλλον στη διαδικασία. Με δυο λόγια, ο διάλογος απαιτεί τη δυνατότητα ακρόασης, ομιλίας και ακοής.

ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟ	ΡΗΜΑ	ΕΠΙΘΕΤΟ
ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ: διάλογος	διαλέγομαι	διαλογικός
<u>αντιλήψεις</u>	αντιλαμβάνομαι	
<u>αίσθηση</u>		
<u>εμπιστοσύνη</u>		
<u>επίκριση</u>		επικριτικός
<u>αφήγηση</u>		
<u>συναίνεση</u>	συναινώ	
<u>σύνθεση</u>		
<u>ακρόασης</u>		

Απάντηση: Ο πίνακας, συμπληρωμένος, έχει ως ακολούθως:

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟ	ΡΗΜΑ	ΕΠΙΘΕΤΟ
ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ: διάλογος	διαλέγομαι	διαλογικός
<u>αντιλήψεις</u>	αντιλαμβάνομαι	αντιληπτικός
<u>αίσθηση</u>	Αισθάνομαι	αισθησιακός

<u>εμπιστοσύνη</u>	Εμπιστεύομαι	εμπιστευτικός
<u>επίκριση</u>	Επικρίνω	επικριτικός
<u>αφήγηση</u>	Αφηγούμαι	αφηγηματικός
<u>συναίνεση</u>	συναινώ	Συναινετικός
<u>σύνθεση</u>	συνθέτω	Συνθετικός
<u>ακρόασης</u>	Ακροώμαι	ακροματικός

Η διαδοχική χρήση αφηρημένων ουσιαστικών προσδίδει στο κείμενο πυκνότητα, εφόσον τα νοήματα περισσότερο παρατάσσονται παρά αναλύονται με ρηματικές φράσεις και προτάσεις και η έμφαση δίνεται στα είδη πράξεων και συμπεριφορών και όχι στους δράστες. Παράλληλα, το ύφος λόγου καθίσταται δηλωτικό και τυπικό, εφόσον τα αφηρημένα ουσιαστικά δεν εκφράζουν, στο συγκεκριμένο κείμενο, συνυποδηλωτικές σημασίες.

αἰμιπινίσις

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ